

KURYER LITIEWSKI

w WILNIE DNIA 17. Stycznia V. S. ROKU 1806.

ROSSYA

S. PETERSBURG VS. 5 Stycznia. Polegli walcząc z nieprzyjacielem, wymazują się z rang listy. Podpółkownik Rebinder, Półkownik Gołowkin, Półkownik Szczerbini, Kapitan Raszewski, Podporucznik Szumakow, Chorąży Lewanda, Podpółkownik Czeliszczew, Maior Woinow, Porucznicy, Lachowicz, Krolński, Podporucznik Szlikiewicz, Chorąży Wasowicz, Porucznicy Tokarow, Brinkstab, Kapitan Potresow, Porucznik Heronimow, Podporucznik Somow, Chorąży Uszakow, Porucznik Ignatow, Podporucznik Kuźmakow, Chorążowie Strukow, Jlaszeńko, Juniew, Podpółkownik X. Sibirski, Porucznicy Dmitriew, Dokudowski, Chorąży Emcow, Porucznik Jewlew, Podporucznicy Bielekowicz, Kostomorow.

Wołochodzkiej Gubernii obywatelka Anikiewa podanym swoim darowała przywilej rolników wolnych, wprzód jednak niżeli prawo przyznała, i dopełniła inne warunki przepisane, umarła. J. J. M. rozkazał, ażeby na czas przyszły w podobnych zdarzeniach śmierć nadającego swobodę poddanym swoim właściciela, bynajmniej nie zastanowiła w biegu dzieła zaczętego, lecz według umowy dobrowolnie zawartej, i świadectwem wspartej, przyprowadzono do skutku porządkiem w prawie przepisany.

X. Paweł Saxe Weimar został Kapitanem w gwardyi Siemionowskiej. Półkownik Szaroy został Komendantem Ładońskiego półku muszkietyerów; Półkownik Kuzmin Oczakowskiego batalionu garnizonowego, Półkownik Anneńkow Grodzieńskiego. Oświadczono ukontentowanie Szefom. Chersońskiego półku grenadyerów GM. Titow. Ładońskiego muszkietyerów GM. Koble, 12. strzelców GM. Gangeblow, Chersońskiego garnizonowego GM. Ganza za dobre onych ćwiczenie; Naczelnikowi Kabardyńskich krajów GM. Delpozso, Kizlarskiemu Komendantowi Hohołow za utrzymanie dobrego porządku i wykonane pilnie rozkazy im dane.

Minister sprawiedliwości X. Łopuchin ze najwyższym rozkazem donosi obywatelowi Gubernii Wileńskiej powiatu Brasławskiego Maciejowi Bielskiemu prosiącemu, ażeby krewny jego Kazimierz Bielski oddany w rekruty bez względu na szlachectwo, uwolnionym został; pokazało się z odebranych zaświadczeń, że ten człowiek nie wywodził rodowitości szlacheckiej, więc zostać musi, iak jest teraz.

BRYTANNIA W.

LONDYN 3 stycznia. Wyszliśmy nakoniec z długiej niewiadomości względem obrótów i zamiarów sławnego Lallemant. Naczelnik ten eskadry Rochefortskiej w kilka miesięcznym krążeniu cel miał iedyny zbierać zdobycz, i handel nasz niszczyć. Wypełniwszy dość pomyślnie rozkaz rządu swojego, niepostrzeżony od żeglarzów naszych do końca, powrócił spokojnie do Rochefort, prowadząc niektóre tylko z zabranych okrętów, to jest Calcutta od 56. arm. i 3. inne zbrojne; gdzie zostawił kupieckie, które poymał w znacznej liczbie, niewiadomo.

Uspokoieni z tej strony, wpadliśmy w drugą wątpliwość, iaką eskadrę żeglarze nasi niedawno widzieli na takim morzu, gdzie Lallemant zapewne nie był. Utrzymują niektórzy, że ta była Rossyjska Adm. Siemjawnin idąca do morza śródziem. Lecz ponieważ rząd nasz Adm. Warren zalecił przyspieszyć żeglugę, wnosimy, że pewną wiadomość odebrać musiał o wyjściu Francuzów z portu Bresteńskiego. Jakoż utrzymuje się pogłoska, iż Hieronim Buonaparte wyprowadził 14. okrętów lin. kilka fregat, wiele statków przewozowych z lądowym żołnierzem na niewiadomą wyprawę. Zgady-

wamy, że do Indyi zachod. dążyć musi. W Azyatycznych dzierżawach największą szkodę mógłby uczynić. Dla tej przyczyny eskadrę Adm. Warren pomnożyć kazano, która dziś składa się z okrętów. London od 98 ar. Foudroyant od 84 Heros, Repulse, Ramillies, Illustrious, Namur, Canada, Curagious, i 2 fregat. Jednak ten wódz nie wprzód wynidzie na morze, aż rząd pewniejszą odbierze wiadomość, czyli w rzeczy samej H. Buonaparte wyszedł z Brestu, i dokąd zmierzał. Wtenczas Warren pośpieszy za nieprzyjacielem na obronę zagrożonych osad.

Flagę Adm. Calder zdiąć kazano z okrętu Prince Wales. Załuią Anglicy powszechnie, iż z wiadomego sądu nie wyszedł zwycięzca zupełnie usprawiedliwiony, i przypisują nieszczęście jego domowym u nas niezgodom. Wiadomo, że Calder długo służył pod Lordem S. Vincent, nie najbardziej sprzyjał Prezydentowi dawnemu Admiralicji Melville, ten przez przyjaciół swoich, którzy w sądzie wiadomym zasiadali, dać potrafił wyrok niesłuszny. W opinii narodu nie szkodzi to bynajmniej rycerzowi. Załuiemy tylko, że znaiome talenta jego i odwaga doświadczona w tylu przypadkach, będzie nieczynną i nieużyteczną dla dobra i obrony oyczyzny. Może jednak być w Anglii odmiana, która skrzywdzonego dziś Caldera wróci do usług publicznych.

Wyobrazić jest łatwiej, niż opisać stan dzisiejszy Anglików. Długo nie wierzyli przypadkom zdarzonym w Niemczech, mniej jeszcze, ażeby dom Austriacki podpisywał zawieszenie broni z nieprzyjacielem powszechnym. Teraz wątpić nie mogą nawet, odebrawszy wiadomość urzędową. Słychać, iż pokój lądowy nastąpi wkrótce. Trwoga ztąd powszechna w całym narodzie. Odwróciliśmy zapowiedziane lądowanie w m. sierpniu; dziś powtórę Brytannia jest wystawioną na niebezpieczeństwo. Jchociaż morskiej potędze swojej zaufać może, dotąd zwyciężająca statecznie, nie wie jednak, czego się ma lękać lub spodziewać z tej odmiany. Kilku Ministrów pojechało na radę do Pitta w Bath chorego. Woysku i flottom do Niemiec przeznaczonym, które już były na morzu, lub wychodziły pod żagle, zostać w portach nagle kazano, i żołnierza wysadzić na ląd. Względem Hannoveru, za pośrednictwem dworu Berlińskiego, stanąć musiała z nieprzyjacielem umowa, o której nie wiedzą Anglicy; to tylko pewna, że posyłamy wiele statków, na sprowadzenie ztamtąd woysk naszych. Czas odkrycie, czyli tak rząd czyni stosując się do umowy tajemnej, albowież dla opatrzenia własnej obrony, na przypadek przewidzianego lądowania.

Ministrowie listem okólnym stronników swoich ostrzegali, ażeby na d. 21 w którym Parlament ma być otwarty, zgromadzili się w największej liczbie, znać dając, że interessa najważniejsze wymagają ich obecności. Nie wątpimy, że w tym d. roztrząsane będą ściśle czynności Ministrów, które opozycja, podobno zbyt wcześniej, potępia, głośno narzekając, że Brytannia naraziła na niebezpieczeństwo, pozbawiając nas przyjaźni i szacunku dawnych zprzymierzeńców; że lądową równowagę zepsuli, którą Fox radził statecznie zachować; i wiele tym podobnych zarzutów czynią Ministrom przeciwnicy; starając się zyskać dla siebie opinią narodu, niżeli w izbach Parlamentowych przystąpią do otwartej wojny, do której czynią przygotowanie. Wkrótce wi dzieć będziemy, iakie o tém będzie zdanie Reprezentantów i Parów, iakie środki będą wybrane dla zbawienia oyczyzny zagrożonej. Wcześniej jednak można przepowiedzieć, iż Anglicy uczynią wszystko, czego po nich wymagać będzie honor i własne dobro. Dawny jest u nich zwyczaj: powiększać usiłowania i stateczność umysłu, w miarę rosnącego niebezpieczeństwa; nie ustępować losowi zawistnemu, lecz śmiało znosić onego pokiski.

Rząd znając sposób myślenia wszystkich ziomków, takie wydał rozkazy, jakie są nayprzyzwoitsze w okolicznościach ter. Sprowadzamy wkrótce woysko z Hannoveru, nowozaciężnym tamże ludem pomnożone; sprowadzamy drugie z Irlandyi, nie opuszczając jednak obrony kraiu tego. W portach i morskich zbrojowniach pracę podwoiono. Adm. Cornwallis zawczora nawałnością zagnany do Torbay, wczora znowu powrócił pod Ouessant na dawne stanowisko. Król rozkazał Admiralicji, ażeby Lordowi Collingwood za mężstwo i przezorność w Trafalgar okazaną podziękowanie uroczyste złożyła.

Rząd Amerykański nie kazał rozbraiać eskadry, która niedawno powróciła z morza śródziem. po zakończonej wojnie z Afrykańskimi zbójcami; owszem pomnożona nowymi fregatami krążyć powinna blisko brzegów oyczystych, dla bezpieczeństwa i spokoyności kupców. Upadła powieść o nieprzyjaźni z dworem Madryckim; woyska jednak Hiszpańskie w prowincyi Florida zmocnione zostały. D. 3 grudnia Prezydent Jefferson zagaiał obrady Kongressu RP. w Stolicy Washington. Mowy jego przydłuższej osnowę wkrótce umieścimy. Tu dość jest powiedzieć, iż o niebezpieczeństwie żadnem narodu nie ostrzega, owszem stan interessów kwitnący pokazuje ze wszystkich względów. Mają dziś Amerykanie 300 t. młodzieńców do milicyi zapisanych, od lat 16 do 25. Przygotowali wszystko do budowania okrętów lin. Dochód publiczny w upłynionym r. wynosił 15 mill. dollarów; tey summy część większą obrócił skarb na spłacenie długów Angielskich i Francuzkich.

Długo Francuzi w porcie Batawskim Flessingue trzymali z fregaty; nakoniec wyszły na morze; z tych Libre od 40 arm. pod Rochefort spotkana przez 2 fregaty Angielskie, straciwszy maszty w zaciętej bitwie wzięta została; Furieuse od 48 arm. nie była od naszych widziana.

Zółta gorączka w Ameryce północ. ustała zupełnie; lecz na wyspach cukrowych panuje dotąd zabierając wielu Europejczyków, naybardziej żołnierzy. Rozkaz Królewski, ażeby do osad Antylskich nie wprowadzano niewolników nowych, sprawił wielkie wrażenie na umysłach; Kolonistowie w tém widzą blizki i nieuchronny swój upadek. Rozumiemy, że ich interes raz jeszcze Parlament roztrząsać zechce.

Burza i nawałność nie ustają; wiele rozmaitych okrętów zginęło na morzu, więcej rozbitych u brzegu widzimy. Niema jeszcze rachunku dokładnego, ile statków i ludzi straciła flotta do Niemiec wysłana; lękamy się nowego nieszczęścia, gdy w porze ter. woysko z Hannoveru powracać będzie.

Adm. Francuzki Dumanoir w niewolę wzięty przez Adm. Strachan blizko Ferrolu, gdy z Trafalgar uchodził, ogłosił u nas obszerne pismo, w którym usprawiedliwia postęпки swoje. Zarzucono iemu, że do Hiszpańskich okrętów, które w pamiętnej bitwie poddawały się Anglikom, ognia dawał, i nakoniec sam pierzchnął. Pokazuje Dumanoir, że z Hiszpanami nie miał doczynienia; z nieprzyjacielem zaś walczył w Trafalgar, dopóki mógł mieć nadzieję zwycięstwa; pod Ferrole miał ludzi, amunicyę, i okręta ogień wytrzymać zdolne.

Papiery nasze spadły kilka procent. po odebraney wiadomości o zawieszeniu wojny lądowej. Z Indyi wschod. doniesiono, iż Margrabia Cornwallis nowy Wielkorządca przybył tam szczęśliwie d. 30 lipca.

A U S T R Y A .

WIEDEN 4 stycznia. Rozmowa Napoleona z Arcy X. Karolem w Stamersdorf trwała 3 godz. iedli potem obiad. Odieżdżającemu Arcy X. darował rządcą Francyi kosztowną szpadę, i rozkazał, ażeby w zachodzących wątpliwościach względem wykonania warunków podpisanego przymierza, udawano się do rycerza Austriackiego. W d. 2 po oddaleniu się Napoleona do Munich przyjechał do nas X. Lichtenstein, niosąc traktat potwierdzony przez Franciszka 2; zamiana ratyfikacyi nastąpiła d. 1 stycznia, po której Minister Talleyrand wyjechał do Munich, a wkrótce po nim Kommendant stolicy G. Hullin. Gwardya Francuzka już do Bawaryi ruszyła, inne woyska wkrótce ustępować zaczną z Monarchii Austriackiej. Dokąd zmierzają, iasnie pokazuje odezwa nast. Napoleona do nich.

Żołnierze, powiada, podpisaliśmy przymierze z Cesarzem Austriackim. W kilku mies. ter. r. ostatnich odprawiliście z kampanie. Chęciom i nadziei moiej stało się zadość. Powracam teraz do Paryża. Ktokolwiek z

was w armii całej dystyngowaliście, i zasłużyliście na nagrodę, odebrał ją według obietnicy moiej; cokolwiek przyrzekłem, każdemu dotrzymam świątobliwie. Widzieliście sami, iak nieodstępnie z wami dzieliłem niebezpieczeństwa, pracę, i przypadki; chcę teraz, abyście widzieli całą okazałość i świetność, która otaczać będzie Monarchę i wodza Narodu wielkiego. W Maiu dam ucztę w stolicy moiej, na której znaydować się macie wszyscy; tam dopiero usłyszycie, do iakiej posługi woła jeszcze Francuzów honor i dobro oyczyzny. Zaczynacie marsz 3 miesięczny; ten wzorem być ma dla innych armii. Tu już nie waleczności i nieustraszonej odwagi, lecz nayściślejszej karności trzeba. Niech o uszy moie nie obija się głos zprzymierzeńców, uskarżających się na przechody Francuzkie. Gdy na tey ziemi świętej przyiacioli staniecie, myślcie, że pośród familii waszey będziecie. Stanowszy zaś w oyczystych progach, przywitani zostanieie od ziomków, iak obrońcy narodu. Słodko mi iest pomyśleć, że za kilka mies. te mężnych zastępy oglądać będę uszykowane około pałacu moiego. O iaką radością ta myśl sama i nadzieia napelnia serce moie? Tam dopiero uroczystym obrządkiem święcić mamy pamiętkę rycerzów naszych, którzy w czasie tych z kampanii krótkich polegli za całość i chwałę narodu; świat będzie nas wszystkich widział; pokażemy, iak powstawać trzeba na nieprzyiacioli którzy nas znieważyli.

Zapowiadają nam odmianę zupełną w Ministeryum Austriackiem. Mieysce X. Colloredo, ma zastąpić Wallis Burgrabia Czeski; Graffa Cobenzl, Stadion były Ambassador w Petersburgu; Ministrem Skarbowym po Graffie Zichy, będzie X. Schwartzenberg; Kanclerzem Czeskim na mieyscu Graffa Ugarte, ma być Cesarski Komisarz, w naszej stolicy pod rządem Francuzkim Wrbona, oraz Wice Prezydentem meńnicy i kopalni; na mieyscu GL. Lamberti X. Karol Schwartzenberg; na tego zaś mieyscu Wice Prezydentem rady wojennay X. Lichtenstein, oraz Kapitanem gwardyi Gallicyiskiej. Garnizon Francuzki pewnie ztąd ustąpi za d. 10. Z Czech i Morawii już wyszły woyska Napoleona, Olomuniec przez 4 tyg. opasany, został oswobodzonym; dokąd niedawno udał się Franciszek 2. z Holitsch: ztamtąd przybędzie do Wiednia d. 15. na przyjęcie Monarchy przygotowania czyniemy.

Warunki pokoju podpisanego w Presburgu ogłoszone nie są urzędownie. Z prywatnych zaś doniesień wiadomo; iż Elektor Bawarski ustępuje Saltzburgskiemu powiat Wurtzburgski, Saltzburg ma być wcielony do Austrii, która Elektorowi Bawarskiemu przyznając Królewską, dostoyność ustępuje razem całe Biskupstwo Passau i Aichstadt, Margrabstwo Burgau, Hrabstwa Rothenfels, Montfort, Tettwang, państwo Lindau, kray Voralberg z przyległościami, cały Tirol, Biskupstwa Trident i Brixen, miasto wolne Rzeskie Auszpurg, wszelkie dobra Krzyżackie i Maltańskie pośród Bawarskich dzierżaw leżące, własność poczt Cesarskich, lenne dobra Czeskiej korony w Palatinacie wyższym. Nadto jeszcze dom Austriacki ma ustąpić koronie Włoskiej kray Wenecki i Dalmacyę Wenecką. Co zaś uczyni Franciszek 2 dla Elektorów Wurtembergskiego i Badeńskiego nie wiemy.

O 100. mill. fr. kontrybucyi przez Francuzów nakazanej słyhać, że nie do 30 lecz tylko do 60 mill. ma być zmniejszoną. Rozrzuconey pogłosce o panujacej w Brunn chorobie zarazliwej urzędownie zaprzeczono. Zwierzchność Gallicyiska głośno uwielbiła nie dawno postępek piakarza Przemyślskiego Saar, który sam zaciągnął do woyska własnym nakładem cudzoziemca, przystawił do półku, oporządził we wszystko, i dał iemu na rękę 36. zł. ryń. Bankocetle nasze podnoszą się cokolwiek z upadku straszliwego; płaciliśmy niedawno 8 zł. ryń. za cz. zł. dziś idą po 60 od 100. Francuzi wkrótce ustępować mając, wypróżniają pilnie magazyny zdobyte i zbrojownie; tamtych część znaczniejszą przedali; z tych prawie wszystko do Bawaryi przewieźli; na co gdy nie wystarczały Dunayskie statki, konie rekwizycyą do posługi zajęto.

PRESBURG 7, stycznia. Francuzkie woyska u nas gościły niedługo, dziś do Wiednia wszystkim pośpieszać kazano. Przed wieczorem stanąć tu ma Arcy X. Karol; Cesarz z familją spodziewany za d. kilka iakoteż Austriacki żołnierz na załogę. Arcy X. Józef Palatinus oświadczył naywyższe ukontentowanie obywatelom miast Węgierskich, Buda, Pesth, Stuhlweissenburg, Raab, Gran, Comora, Esseg, wielu innych znaczniejszych

za ofiary dobrowolne które dla woyska uczyniły, iakoteż za dostarczenie bez płaty ludu, wozów, i koni gdy twierdze kraiove naprawiać kazano. Armia narodu naszego, którą Arcy X. Karol ze Włoch uprowadził, stoi spokojnie dotąd w Comitacie Oedenburskim; dotąd nie są wydane rozkazy, do zastąpienia prowincyi, po wyisciu z nich nieprzyiaciela. Przy pomienioném woysku znajdują się Arcy XX. Jan, Ludwik, Maksymilian. Gdy wkraczali Francuzi z Wenecyi do Carnioli, rząd kazał z kopalni Idria przewieść żywe srebro do miasta Warasdin w Croacyi, potem do Esseg w Sclawonii. Croatowie posławszy do Arcy X. Karola graniczne regimenta, na własną obronę spisali 8 nowych; w każdym było 3 bataliony; lecz te już miały należeć do pospolitego ruszenia Węgrzynów; nadto ieszcze darowali Skarbowi kilka t. miar zboża na utrzymanie woysk Austriackich. Thugut nie umarł, iak głoszą; owszem słyhać, że na żądanie Franciszka 2. znajdować się miał u ministra Talleyrand podczas negocyacyi; zkąd wniosek, iż były podawane warunki do pojednania Francuzów z Anglią; ponieważ Thugut zna naylepiey interes i chęci dworu Londyńskiego.

SEMLIN 27. grudnia. Potwierdza się wiadomość, że Selim 3. dla przywrócenia domowej spokojności Serwianom przysłał 2 armie, które liczą razem 60 t. zbroynych pod kommandą Wezyra W. i już znajduią się blisko granic. Naczelnik Czerni wyszedłszy z wielką potęgą na spotkanie Turków, zostawił dywizyą, która twierdzę Belgrad coraz mocniej sciska. Ztąd w mieście obleżoném niedostatek żywności. Powstawali wprawdzie obywatele, wołając o poddanie się Serwianom, lecz Janeczkarowie przeciw bezbronnemu gminowi, nadto silni oświadczają gotowość zagrzebania się w rozwalinach, niżeliby otworzyć mieli bramę mściwemu nieprzyjacielowi. A iednak przykład Semendryi niedawno wziętej, powinien w nich sprawić inne przekonanie, zkąd Czerni wszystkim Muzułmanom wolnie odejść dopuścił z własnością wszelką. Wyglądają więc nieuchronney i okropney śmierci od głodu mieszkańce Belgradu, i czasem pozwalają sobie zdrożności. Tak nie dawno przeprawiający się na wyspę Cygańską, i znalazłszy u brzegu Austriackiego 4 statki zbożem ładowane, wszystko uprowadzili. Wysłany od naszego kommandanta ze skargą Officyer, odpowiedź odebrał, że głód ludzi przymusza do tego; proszą więc o przebaczenie, obiecując wszystko zapłacić rzetelnie w szczęśliwszych czasach.

PRAGA 11 stycznia. Burgrabia Czeski Wallis donosił całemu narodowi, że pokoy z Francją podpisany. Woyska Napoleonowe i Bawarskie, chociaż kraju tego nie podbiły, część iednak trzymały, według umowy podpisanej w Austerlitz, teraz ustąpiły z niego. Oświadcza Wallis podziękowanie Franciszka 2 obywatelom, że wierność, prawom podległość zachowali w czasie dla Monarchii trudniejszym, niżeli był za Ferdynanda 3. Leopolda 1. i Maryi Teressy. Wychwala ofiary czynione gorliwie dla dobra powszechnego. Ze Cesarz nie używał pospolitego ruszenia, iak żądali Czesi, nie pochodziło to bynajmniej z podeyrzenia, i nieufności; lecz dla tego iedynie, ażeby się nie odwlekło podpisanie pokoju potrzebnego, i kraj nie został wystawiony wtargnieniu. Radzi naostatek, ażeby korzystając z pomyślney chwili, która narodom zaiasniała po krótkiey burzy, oko zwracali ku rzemiosłom, rolnictwu przemysłowi, pracy, na której gruntuie się trwałość Mocarstw, a bardziey ieszcze na cnotach. Tym sposobem w czasie krótkim zatarte u nas będą ślady niepomyślney wojny, a monarchia Austriacka powrócić może do stanu dawney świetności i potęgi.

LINTZ 4 stycznia. U nas równie iak w Wiedniu za rozkazem Napoleona mieszczanie zbroyni spokojność domową, i porządek utrzymywali. Wczora G. Hedouville korpus ochotników uszykowany ogładał, ćwiczenie i karność pochwalił. Przed kilku d. tedy przechodziła gwardya Francuzka pośpieszając do Munich. Dziś odprawiliśmy uroczyste nabożeństwo za przywrócony pokoy. Obywatelom kazano, ażeby wczesny zapas żywności zrobili, dla ustępujących z Austrii Francuzów. Jest nadzieia, że d. 20. zupełnie od przychodniów oswoobodzeni będziemy

R Z E S Z A N I E M I E C K A

AUSZPURG 1 stycznia. Francuzcy Kommissarze

uciążliwe kontrybucye w Mergentheim i drugich dzierzawach zakonu Krzyżackiego pilnie wybierają, znąc dając, że w krótkim czasie Rzeszę opuścić powinni. Przez miasto nasze prowadzą często ięńców ku Renowi; straż składa się zawsze z Francuzów, Batawów, żołnierzy Wurtembergskich i Badenskich. Kardynał Legat Caprara pojechał wczora do Munich; za nim wkrótce pojechała deputacya Włoska, winszować mająca Napoleonowi, że Francją i Włochy obronił. Naszych posłów mile przyjął Elektor Maksymilian; spodziewamy się otrzymać kapitulacyą od niego, która interesom handlowym tego miasta zupełnie dogodzi. Słyhać, iż nie tylko Wurtembergski i Bawarski, ale też Badenski Elektor otrzyma Królewską koronę; dzierżawy jego w Szwabii południowej, idąc wzdłuż jeziora Constancyńskiego, rozciągają się mają do rzeki Jller. Lecz to wszystko, iakoteż odmiany wszelkie w Rzeskiej konstytucyi spodziewane, czas odkryje. To tylko pewna, iż wszyscy 3 Francyi zprzymierzenie w dzierzawach swoich zupełnie będą absolutni na wzór innych Monarchów.

Francuzi spodziewają się wkrótce tu widzieć Senatora Marsz. Lefevre, który dotąd zajęty formowaniem gwardyi narodowej w Moguncyi, podobno kommandę armii otrzyma. Co się stanie z Hannoverem, zgadnąć trudno. Pruskich woysk w Xięstwach Weimar, Gotha, Hildburghausen liczą do 60 t. stoją dziś na leżach zimowych; lecz wkrótce, iak słyhać, ruszą do własnego kraju. Miasto Norimberga o swój los troskliwie, deputatów posyłało do Napoleona. Podczas audyencyi publiczney odebrali zapewnienie, że ich oyczyzna zostanie, iak jest dzisiay, miastem wolném. Kupcy nasi, którzy woysku Francuzkiemu, gdy kampanią zaczynało, dostarczyli sukna i inne potrzeby, po niejakiey przewioce, otrzymali w zapłacie wexle na Paryż. Dziś jest pogłoska, że Marsz. Bernadotte na czele dywizyi swojej, którą do Wurtzburga przyprowadził z Hannoveru, zmocniony drugą, przyłączy się do armii północney Connetabla, i dokazywać będzie między rzekami Elbą i Weser, jeżeli pokóy spodziewany nie wstrzyma krwi rozlewu.

LUNEBURG 5 stycznia. Król Szwedzki ciągle bawi w mieście naszym. Cała armia jego w tych okolicach rozłożona zachowuje się dotąd spokojnie; odbierając posiłki przez Stralsund, innych wkrótce czekając. Niektóre statki przysłane z żołnierzem ze Szwecyi, u brzegów Pomorskich zamarzyły. Gdy coraz głośniey mówić zaczęto, o zawieszeniu broni w Hannoverze; oświadczyli Szwedzi, że do żadnych traktatów nie wchodzi, zostając pod bezpośrednią kommandą Gustawa Adolfa. Angielskie statki w znaczney liczbie przybywają; niosąc zprzymierzencom broń, amunicyą i wszelkie potrzeby; to zbroynych stoi teraz przed uścieniem Elby. Na iednym z nich miał powracać do Londynu Lord Harrowby Ambassador nadzwyczajny przy dworze Berlińskim; lecz zakończywszy negocyacyą nagle zachorował.

MUNICH 1. stycznia. Dziś rano Herold otoczony iazdą miejską przejeżdżał stolicę naszą, a wśród odgłosu kotłów i trąb ogłaszał co następuje. Gdy za sprawą Wszechmocney Opatrzności nasza oyczyzna powraca do świetności dawney, Elektor Maksymilian przyimuie dostojność Królewską w Bawaryi i wszystkich prowincyach do niej wcielonych. Zatem wezwani są obywatele, ażeby wierność i przywiązanie Panu swojemu oświadczyli. Długie i szczęśliwe życie niech służy nayłaskawszemu Królowi Maksymilianowi Józefowi; długie równie i pomyślne dni niech płyną dla nayłaskawszey Królowey Karoliny. Gdy to Herold ogłaszał, tłumy przytomnych Bawarczyków powietrze napelniały radośnym okrzykiem, oświadczając niewymuszoną i czułą radość, że ich oyczyzna z tylu przypadków smutnych wyszedłszy, stanęła nakoniec na stopniu znaczenia między narodami.

Marsz. Duroc otrzymawszy zezwolenie Maksymiliana na zaślubienie X. Augusty z Wice Królem Eugeniuszem, pośpieszył ztąd do Mediolanu, i wkrótce ma tu powrócić. Napoleon bawi u nas; wczora z nowym Królem i licznym dworem zwiedzał całą stolicę, przypatrując się pilnie wszystkim iey okazałościom. Słyhać, iż za d. kilka z małżonką odiedzie do Paryża, dokąd odprowadzona być ma Augusta, ponieważ akt weselny odprawić się powinien w tej stolicy. Francuzi utwierdzać pilnie nie przestają Ingolstad i Auszburg, chcąc te miasta nam oddać w należytych stanie obrony. Wiadomo, iak wiele oręza nieprzyaciołom wydartego Napoleon da-

rował na uzbrojenie, iak mówił, gwardyi narodowej Bawarskiej, i uzbrojenie woyska, którego chce żebyśmy mieli w czasie pokoju do 100 t. W 18 wieku kilkakroć Austriacy Bawaryę podbili; raz pierwszy r. 1704 podczas wojny o sukcesyę Hiszpańską; raz drugi r. 1742, gdy nasz Elektor Karol Cesarzem obrany został; naostatek raz trzeci r. 1778 Marya Teresa przez umowę z Elektorem Karolem Teodorem zrobioną, część większą posiadała Bawaryę. Ustąpiły zawsze po skończonej wojnie od nas armie Austriackie; lecz zawsze kraj ogołcony zostawiły z dział i wszelkiego oręża. Część znaczną tej zdobyczy chowano ku wiecznej pamięci w arsenale Wiedeńskim, z kąd Napoleon wszystko przywrócić nam kazał; iutro działa Bawarskie będą uroczyste wprowadzone do tej stolicy. Tegoż d. spodziewany jest u nas Elektor Arcy Kanclerz. Słychać, że Bawaryę X. Thurn Taxis dożywociem uręczyć ma sumę, iaką dotąd odbierał corocznie z dochodów pocztowych do nowej korony przyłączonych.

STUTTGARD 1 stycznia. G. Adjutant Le Marois przyniósł Elektorowi naszemu od Napoleona wiadomość urzędową, że na traktacie Presburskim dostojność Królewska domowi Wurtembergskiemu przyznana została. Wnet nastąpiło publiczne oney przyjęcie i ogłoszenie; Ministrowie, stany krajowe, znaczniejsi obywatele złożyli panującemu powinszowanie, strzelano z armat, biło w dzwony, Herold przebiegał rynki i ulice miasta wśród radośnych okrzyków ludu. Słychać, iż Landgraf Hesse Darmstadt i kilku z nim XX. Rzeskich otrzymają godność Elektorską. Jakie zaś dzierżawy i kraje przyłączone będą do państwa naszego, dotąd nie wiemy; iakoteż czyli prawdziwą jest pogłoska, że Elektor Badenski nowego tytułu przyjąć nie pragnie. G. Kellermann ciężko raniony pod Austerlitz, przebiegał tedy do Paryża. Codzień Francuzi prowadzą na brzeg lewy Renu wojennych branców; rozumiemy, że po zawartym i ogłoszonym pokoju odsyłać ich wkrótce zaczną. Drogi wszystkie są okryte działami, bronią, amunicyą, różną zdobyczą, którą armia odsyła do oyczyzny. Młodzieńcom nowozaciegłym i starym żołnierzom swoim, którzy do obozów pośpieszali ieszcze, zatrzymać się kazał Napoleon, i za Ren powracać.

Przez Bawaryę wiadomość przysłała, że Massena główną kwaterę ma w Laybach; już zaś G. S. Cyr z liczną woyska dywizyą przez państwo Kościelne zmierza do kraju Neapolitańskiego, chociaż głośno oświadczył w Bononii Eugeniusz, że zprzymierzenie na okrętach powracają, z kąd przybyli. O zajęciu woyskiem Francuzkiem lub Włoskiem stolicy Wenecyi, dotąd niema urzędowej pewności, iakoteż o tytule Króla naszego, Wurtembergskiem będzie, czyli też przyjmie nazwanie Szwabskiego. U Szwaycarów gdy Landamman Glutz z Cantonu Solothurn zakończył roczne urzędowanie, obiół miejsce jego Merian z Cantonu Basel. GG. Mack, Werneck, kilku innych wraz po skończonej wojnie sądzeni być mają; prezydować będzie jeden z Arcy XX. Austriackich. Dywizya Marsz. Augereau nie poszła przez kraj Darmstadtzki, aniteż przez Manheim nie powróciła na brzeg lewy Renu; rozłożyła się na zimę nad rzeką Neckar. Z drugiej strony Pruskie woyska, gdy już blizkie były Aschafenburga, nagle rozkaz odebrały cofnąć się do kraju swego.

Dziś mówić zaczęto, iż rząd Wurtembergski mocą traktatu Presburskiego, woyskiem osadzić kazał Nellenburg, Hohenberg, Roudorf, Altdorf, Riedlingen, Mengen, wiele miejsc innych w Cyrkule Szwabskim, które dawniej własnością były domu Austriackiego, iakoteż S. Blaise. Inna pogłoska potrzebująca potwierdzenia, jest, że we Włoszech naybardziej połudn. wielkie odmiany wkrótce mają nastąpić. Inni przydają, że nie cały Tyrol będzie przyłączony do Królestwa Bawarskiego; ale część onego południowa Biskupstwa Trident i Brixen obeymująca, dostanie się z Wenecyą razem Królowi Włoskiemu.

HANNOWER 10 stycznia. Do uścia rzek Elby i Weser przybyła znowu Angielska flotta, z wielu okrętów przewozowych i zbroynych złożona. Mielśmy nadzieję, iż przez nią woyska Jerzego z dawniej przysłane, żołnierzem nowym zmocnione zostaną w kraju naszym. Lecz przeciwnie jest pogłoska, iż Angielskie i Niemieckie pólki GG. Catchart, Don, Dundas, niedługo tu bawiąc powrócą morzem do Anglii. Skutkiem to będzie tajemnych umów Ministra Haugwitz, które dotąd ogłoszone nie są. Słychać, że cały Elektorat żołnierzem

Pruskim osadzony będzie do końca terażn. wojny, po ustąpieniu woysk zprzymierzonych do Meklenburga i Pomeranii; co gdyby się zaraz nie stało, Connetable Ludwik z Francuzami wkroczy do nas. Dotąd jednak Król Szwedzki w Luneburgu mieszka, a zprzymierzenie zachowują się spokojnie należach wyznaczonych, nie czyniąc, iak się zdaie, przygotowania do podróży.

G. Barbou tak ściśle od niejakiego czasu był opasany w twierdzy Hameln, iż ledwie po oddaleniu się woysk zprzymierzonych d. 30 grudnia wiadomość odebrał o tem, co się stało w Morawii. Naostatek d. 2 wiechał do Hamela Krusemark Podpółkownik gwardyi Króla Pruskiego, i doniósł wodzowi Francuzkiemu, że zaiego pośrednictwem nieprzyjacielskie czynności są zatamowane w Niemczech północ. Woyska zprzymierzone nie w tych stronach przedsiębrać nie powinny; załogę Francuzką Hannoveranie opatrywać mają we wszystko. Gwarantował umowę Fryderyk 3 pod tym warunkiem, ażeby woyska Francuzkie z Hollandyi i od brzegów Menu nie zbliżały się do Elektoratu. Przed kilku d. Barbou od Connetabla był ostrzeżony, że armia północna wkrótce ruszyć miała w pole, iak tylko usłyszy o zbliżeniu się Marsz. Augereau. Dziś odmienne są okoliczności. Wodzowie wszyscy rozkaz odebrali nie zagaiać kampanii, i na miejscu zostać. Już do miasta naszego Barbou przysłał Officyerów kilku, dla umówienia się z rządem o żywność potrzebną garnizonowi; z naszej strony wzajemnie wysłaliśmy kommissarzów do niego.

FRANCYA.

PARYŻ 31. grudnia. Napoleon wkrótce tu jest spodziewany; dane są rozkazy, ażeby w dzień powrotu jego wszystkie domy oświecone były. Zabronił panujący, ażeby odtąd bez rozkazu wyższej zwierzchności nigdzie z armat na przywitanie nie strzelano. O powrocie sławnego Kap. Lallemand dowiedzieliśmy się przedzy, niż o czynnościach jego na morzu. Pisma nasze nazywają rycerza Admirałem, i mówią, że zawinął do Rochefort nie widziany od nieprzyjaciela, któremu szkody zrobił na 20 i więcej mill. Przyprowadził z sobą okręt Calcutta od 56. arm. i 3. inne zbrojne. Kupieckie zdobycie gdzie zostawił niewiadomo. Spodziewamy się, że rząd ogłosi wkrótce dziennik żeglugi jego.

Trybunowie roztrząsali projekt podania potomnym wiekom Kampanii ter. Jeden z większych rynków stolicy nosić ma imię Napoleona; tu będzie wystawiony budynek, do którego ozdobienia wezwani będą naydoskonalsi z Artystów; na nim napis; Napoleonowi wdzięczna oyczyzna. W tym budynku złożona będzie szpada, której używał Napoleon podczas ostatniej Kampanii; tę obrządkiem uroczystym przyjmować mają następcy wychodząc na wojnę, i znowu składać po skończonej wojnie i zawartym pokoju. Na brązowych tablicach wyryte będą imiona GG. Officyerów, żołnierzy walecznych, ranionych, tych którzy w boiu polegli, i tych którzy znak dystynkcyi otrzymali. Podobne tablice rozesełane będą do przedniejszych Kościołów departamentu każdego. D. 15 Sierpnia doroczny narodzenia Napoleona, uroczyste ma być święcony od narodu całego, obrządkiem religii, cywilnym, i woyskowym. W tym d. po wszystkich departamentach czytane być mają imiona młodzieńców nowozaciegłych, którzy pod broń stanęli. Urzędnicy naywyżsi uwielbią głośno szlachetną ofiarę, którą z życia swojego uczynili, dla posłuszeństwa prawu; rodzicom ich i krewnym złożą podziękowanie imieniem całej oyczyzny.

Przeciwnie po przeczytaniu listy młodzieńców nie stawiających pod chorągwiami, ciż urzędnicy ogłoszą, iż umarli honorowi; a rodzicom i krewnym zapowiedzą załogę teyże oyczyzny nad bolesnym przypadkiem. Co 3 lata odprawiać się będzie uroczystość wielka. Tu widzieć mają Francuzi igrzyska postanowione na cześć Napoleona; będą przyznawane nadgrody wielkie ludziom uczonym, artystom, rzemieślnikom, utalentowanym z całej Europy; męszczynom panujący, kobietom żona jego nadgrode oddawać powinna. Ta uroczystość raz pierwszy obchodzona będzie w Roku 1806. Przydano, że w pomienionym budynku naydroższe płody rozumu i dowcipu ludzkiego, nayszacowniejsze zabytki starożytności złożone być mają.